

wō te zet^{NR} 36

Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej

WRZESIEŃ 2014

kobieta królikiem
Taolma Piłkama
Umiechneta taksarzy
Cuolma nita

J.m.

Archiwalne numery „WóTeZetu”
do pobrania na naszej stronie
internetowej www.wotezet.pl

REKLAMA

Niewidzialni.eu

Ogólnopolski Portal Informacyjny
nie tylko dla osób z niepełnosprawnością

Aktualności / Nauka i Medycyna / Praca
Edukacja / Rehabilitacja / Sport ON
Transport bez barier

Niewidzialni FM

Na *dzień dobry*, gdy się zbudzisz
i na *dobranoc* zanim zaśniesz

Grupa **Niewidzialni**
Od 5 lat tworzymy świat bez barier

Drodzy!

Kilka wakacyjnych miesięcy minęło wręcz niepostrzeżenie. Z jednej strony żal letniej pogody, beztroski (przynajmniej dla niektórych z Was), oderwania się od codziennej rzeczywistości. Ale z drugiej, powakacyjne powroty do pracy, szkoły, WTZ-ów, itp. bywają miłe i radosne, prawda?

Po zapoznaniu się ze spisem treści tego numeru WóTeZetu można poważnie się zastanowić, czy te miesiące wakacji nie są, przynajmniej dla części z Was, miesiącami równie wytężonej pracy jak w pozostałej części roku? Nasza redakcja w lipcu i sierpniu także nie próżnowała – o różnych wótezetowych wożach poczytacie wewnątrz tego numeru gazety.

Od długiego czasu otwierając skrzynkę mailową znajduję bardzo dużo informacji na temat projektów dotyczących wsparcia zawodowego osób z niepełnosprawnościami. Wiele z nich adresowanych jest do ośrodków terapii zajęciowej – przede wszystkim z myślą o aktywizacji zawodowej uczestników WTZ. Przez wszystkie lata współpracy WóTeZetu z placówkami w całej Polsce, słyszałem wiele głosów krytykujących tę formę rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami, ale o wiele więcej było tych, które popierały włączenie zawodowe i usamodzielnienie uczestników warsztatów.

Chcielibyśmy poruszyć tę kwestię w kilku kolejnych numerach magazynu i stąd prośba o Wasze opinie na ten temat. Interesują nas głosy zarówno uczestników ośrodków, jak i kadry specjalistów oraz rodziców i opiekunów.

Tymczasem miłej lektury!

MARCIN HALICKI
REDAKTOR NACZELNY

WYDAWCA **Stowarzyszenie Przyjaciół Niewidomych i Słabowidzących**

REDAKCJA **Marcin Halicki**, redaktor naczelny, **Bartosz Szpurek**, zastępca redaktora naczelnego, **Zbigniew Strugała**, korespondent

SKŁAD I PROJEKT **Joanna Kaźmierczak i Mirosław Śmieński, Fundacja „Mili Ludzie”**

DRUK **Poligrafia KS**, poligrafiaks@interia.pl, Nakład 3000 egz.

KONTAKT **„WóTeZet” Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej**

ul. Ognik 20B, 60-386 Poznań, tel./fax: 61 868 84 00, e-mail: redakcja@wotezet.pl

www.wotezet.pl

NA OKŁADCE *królikiem*, **Justyna Matysiak**, WTZ „Krzemień”

Projekt „WóTeZet-Ogólnopolski Magazyn Ośrodków Terapii Zajęciowej”

jest współfinansowany ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

strona 5

Kulturalne lato 2014. Część 2

strona 8

Moc kina w Koszalinie

strona 12

Napędza nas aktywność!

strona 14

Twórcy „Klanu” przełamali temat tabu

strona 15

Wielkie manewry wojskowe uczestników WTZ w Polkowicach

strona 16

Integracyjne i artystyczne Łazy

strona 19

Jaś Lis w przedszkolach

strona 20

„Skrzynia Władcy Piorunów”

strona 21

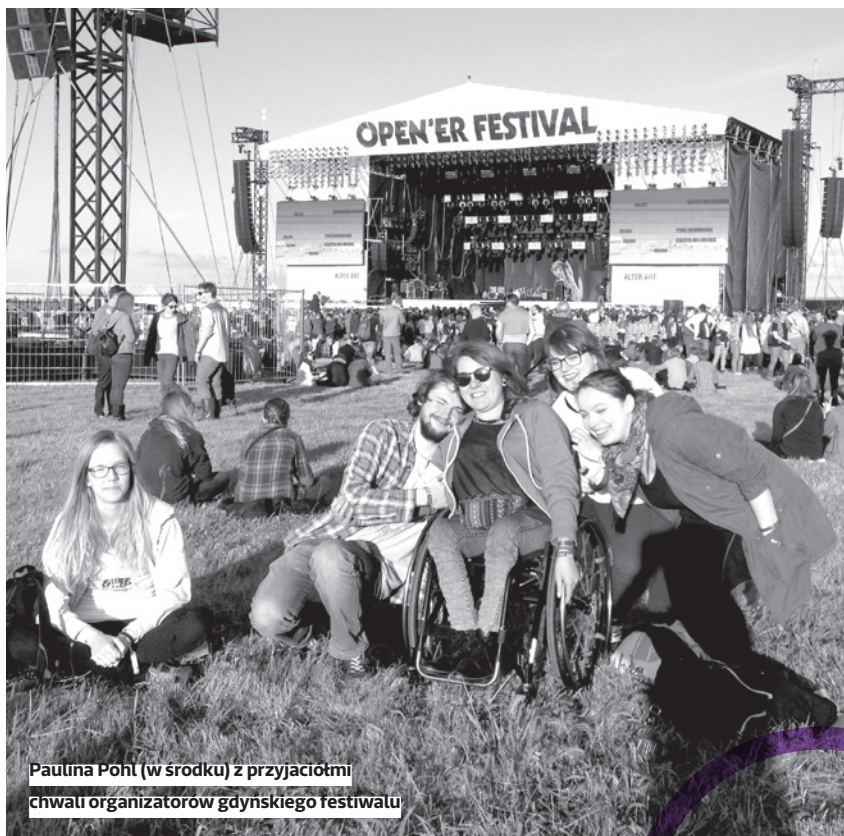
Praca dla osób z niepełnosprawnościami – codzienność czy wyzwanie?

strona 23

Nasza galeria

Kulturalne lato 2014

Część 2

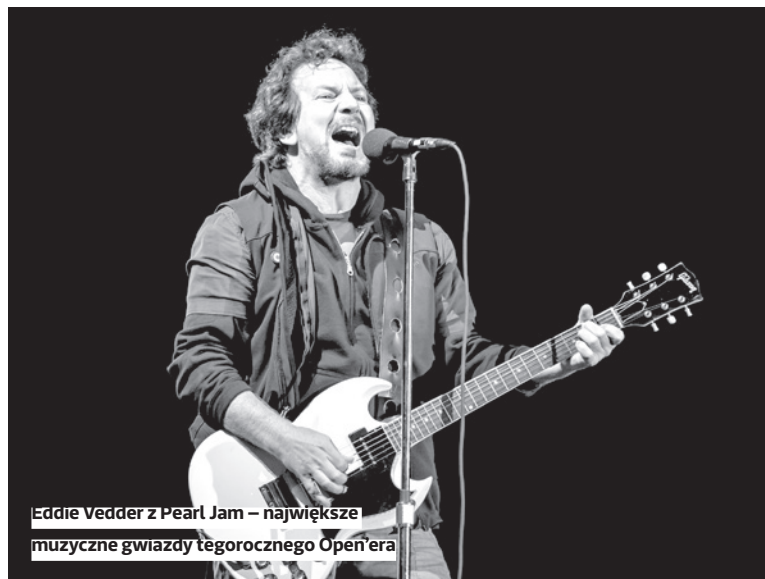

Czerwiec, lipiec i sierpień to miesiące dla naszej redakcji niezwykle pracowite. Objeździliśmy nasz piękny kraj wszerz i wzdłuż, spędzając (często bardzo przyjemnie) czas na różnego rodzaju wydarzeniach kulturalnych. Podążyliśmy za artystami krajowymi i zagranicznymi sprawdzając, czy faktycznie organizatorzy festiwali poważnie traktują zapewnienia o dostępności imprez dla wszystkich chętnych – w tym dla osób z niepełnosprawnościami.

RED

Platformy dla widzów z niepełnosprawnościami to standard muzycznych festiwali? Niestety, nie wszędzie

Eddie Vedder z Pearl Jam – największe muzyczne gwiazdy tegorocznego Open'era

M. Murawski/AlterArt

Nasze tournee rozpoczęliśmy od odbywającego się co roku w Poznaniu, Festiwalu Malta.

Od razu należy przyznać, że organizatorzy od kilku lat starają się, żeby w tym popularnym w całej Europie festiwalu wzięty udział także osoby z niepełnosprawnościami: organizacje działające na rzecz tej grupy społecznej przed imprezą otrzymują szczegółową rozpiskę dotyczącą infrastruktury i dostępności maltańskich przestrzeni dla osób z dysfunkcjami; poza tym, respektując rekomendacje otrzymane od widzów, Fundacja Malta wprowadziła zasadę darmowego biletu na wydarzenie dla opiekuna osoby z niepełnosprawnościami. Jest to w skali kraju prawdziwy ewenement i sytuacja, niestety, nie spotykana przez nas na innych letnich imprezach, a tak potrzebna. Wspominają o tym także inicjatorzy ogólnopolskiej kampanii „Dostępna kultura”, której celem jest zwiększenie liczby widzów z dysfunkcjami w wydarzeniach kulturalnych w naszym kraju (pisaliśmy o tym w poprzednim numerze WóTeZeTu). Festiwal Malta dofinansowany jest ze środków Miasta Poznania i, jak widać, jego organizatorzy wzięli sobie do serca zalecenia zawarte w zarządzeniu Prezydenta Poznania w sprawie dostosowania imprez oraz konferencji do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Szkoda, że nie wszyscy organizatorzy imprez organizowanych ze środków pochodzących z tego samego źródła nie postąpili podobnie. Ale o tym szerzej za chwilę.

MOGŁO BYĆ LEPIEJ, ALE...

Z Poznania wyruszyliśmy do Gdyni na Open'er Festival, jedną z największych imprez muzycznych (choć nie tylko) w tej części Europy. Rozmach wydarzenia, w tym potężny teren festiwalu, kilka scen muzycznych, scena teatralna, muzeum sztuki współczesnej – zdecydowanie robią wrażenie. Zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że całe przedsięwzięcie odbywa się na terenie lotniska Gdynia Kosakowo. Pierwsze co rzuciło nam się w oczy, to pole namiotowe, na którym spotkaliśmy kilka osób poruszających się na wózkach. Jednym z nich był Bartek Tarnowski, który na festiwal przyjeżdża od kilku lat. Do tej pory jako widz, ale podczas tegorocznej edycji pojawił się w Gdyni jako wolontariusz na stanowisku Fundacji Aktywnej Rehabilitacji w opener'owej Strefie NGO. – *Zauważam z roku na rok poprawę dostępności dla osób z niepełnosprawnościami, np. na polu namiotowym* – powiedział nam po pierwszym dniu festiwalu. Jednak nie obyło się bez mankamentów - napotkani przez nas festiwalowicze na wózkach, niewidomi, poruszający się o kulach, wymieniają m.in. brak audiodeskrypcji podczas koncertów, brak pętli indukcyjnej przy scenach dla osób słabosłyszących, niedostępne bankomaty, czy brak podjazdów do strefy gastronomicznej ustawionej pod potężnym namiotem. Chwalą za to platformy pod każdą sceną, nadzorowane przez pracowników ochrony, utwardzony dojazd do każdej z platform czy dużą liczbą toalet przystosowanych dla osób z dysfunkcjami.

Paulina Pohl przyjeżdża na festiwal co roku i żałuje, że nie może wejść na teren imprezy z opiekunem, który miałby wejście bezpłatne. Zwraca także uwagę na punkt wymiany biletów na festiwalowe opaski, zbyt oddalony od bramy wejściowej. To utrudnia dostęp dla festiwalowiczów na wózkach. – *Pomimo tego, to i tak najbardziej dostępna dla osób z niepełnosprawnościami duża impreza plenerowa w naszym kraju* – podsumowuje.

Bartek Tarnawski z ekipą Fundacji Aktywnej Rehabilitacji.
Wybiera się do Gdyni również w przyszłym roku

**Nasza podstawowa
rekomendacja, to umożliwienie
bezpłatnego wejścia dla
opiekuna osoby
z niepełnosprawnościami**

Faktycznie próżno było szukać osoby z widoczną niepełnosprawnością, która nie wybieraby się do Gdyni w kolejnych latach. O czymś to świadczy. My także doceniamy starania organizatorów dotyczące większej dostępności Open'era. Nasza podstawowa rekomendacja, to umożliwienie bezpłatnego wejścia dla opiekuna osoby z niepełnosprawnościami.

ŁYŻKA DZIEGCIU

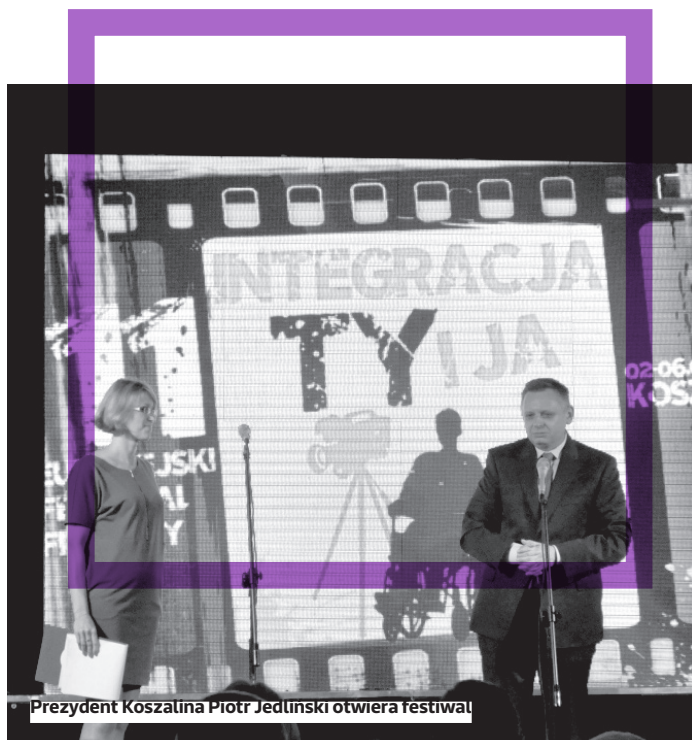
Wróćmy na zakończenie tego odcinka naszych relacji do Poznania. Od 12-15 czerwca w stolicy Wielkopolski odbywał się (swoją drogą niezwykle ciekawy i inspirujący) Festiwal Ethno Port Poznań 2014. W ubiegłych latach przedstawiciele naszej redakcji sprawdzali dostępność wydarzenia dla osób z różnymi dysfunkcjami, rekomendując organizatorom zmiany, mogące ułatwić ich dostęp do festiwalu. Obiecano nam, że w kolejnych edycjach Centrum Kultury Zamek (organizator imprezy) weźmie pod uwagę nasze zalecenia. Chodziło m.in. o ustawienie pod festiwalową sceną platformy, z której widzowie z niepełnosprawnościami mogliby w komfortowych warunkach (czyt. bezpiecznie) delektować się muzyczną uczcą. Niestety, w ub. roku taka platforma się nie pojawiła, próżno było jej szukać także podczas tegorocznej edycji Ethno Portu. Podobnie miała się sprawa z bezpłatnym wejściem na wydarzenie opiekunów widzów z dysfunkcjami. Dyrektor Festiwalu, Andrzej Maszewski, poinformował nas, że nie ma takiej możliwości, z uwagi na... możliwe nieprawidłowości z tym związane(?). Nie odniósł się także do naszej prośby o wyjaśnienie braku platformy przed sceną dla osób tego potrzebujących. Dodajmy tylko, że CK Zamek w Poznaniu jest instytucją miejską, finansowaną ze środków Miasta Poznania. Tego samego, którego Prezydent pod koniec ubiegłego roku wydał cytowane wcześniej zarządzenie...

W kolejnym numerze WóTeZetu wybierzemy się do Katowic, na OFF Festiwal oraz do Kostrzyna, na największy w Polsce, Przystanek Woodstock.

Moc kina w Koszalinie

Laury 11. Europejskiego Festiwalu Filmowego „Integracja Ty i ja” w Koszalinie, przypadły filmom „Chce się żyć” Macieja Pieprzycy w kategorii fabuła oraz „Pozwól kochać, pozwól marzyć” Moniki Nawrot i Dominika Górskiego wśród produkcji dokumentalnych.

M. Adamczewska

Prezydent Koszalina Piotr Jedliński otwiera festiwal

Mały Książę na otwarciu festiwalu

Festiwalowy tydzień obfitował także w inne ciekawe wydarzenia, takie jak: wystawy, konferencje, przedstawienia teatralne i muzyczne, happeningi, spotkania z ciekawymi ludźmi, wykłady. Plac Polonii w Koszalinie i Kino Alternatywa przyciągnęły widzów w różnym wieku, pełnosprawnych i z niepełnosprawnościami.

Film Macieja Pieprzycy „Chce się żyć”, ciesząc się już uznaniem i nagradzany na innych festiwalach, na przykład Srebrnym Lwem na w Gdyni w ubiegłym roku, Jury uznało za najlepszy film fabularny, przyznając mu Złotego Motyla 2014. Jest to niezwykle obraz, tym bardziej, że opierający się na prawdziwych wydarzeniach. Historia Mateusza, który po dwudziestu pięciu latach życia w milczeniu, nawiązuje kontakt z otoczeniem, dzięki językowi Bliss, wzrusza, ale przede wszystkim pokazuje, jak istotna jest uważność i nie szufladkowanie osób z niepełnosprawnościami. Bariera w komunikacji spowodowała, że był traktowany przez otoczenie jako głęboko niepełnosprawny. Tylko najbliżsi, szczególnie matka, wierzyli w jego sprawność intelektualną. Warto podkreślić doskonałą grę aktorską, zarówno Kamila Tkacza, odtwarzającego rolę głównego bohatera w wieku dziecięcym, jak i dorosłego Mateusza granego przez Dawida Ogrodnika. Obaj są niesamowicie wiarygodni w odtwarzaniu roli osoby z porażeniem mózgowym. W ciekawy sposób pokazano wewnętrzny monolog Mateusza, który niesamowicie błyskotliwie komentuje wydarzenia i świat zewnętrzny. O tym filmie, pełnym ciepła i humoru wiele można by mówić, jednak najlepiej po prostu go zobaczyć.

Film Macieja Pieprzycy „Chce się żyć” Jury uznało za najlepszy film fabularny, przyznając mu Złotego Motyla 2014

„Pozwól kochać, pozwól marzyć” w reżyserii Doroty Nawrot i Dominika Górskiego, wybrano najlepszym filmem dokumentalnym festiwalu. Bohaterowie to uczestnicy Warsztatów Terapii Zajęciowej. Założyli oni wraz z terapeutami, profesjonalnymi muzykami, zespół o nazwie „Tolerancja” i od lat koncertują, zaskakując swoim oryginalnym brzmieniem. Członkowie kapeli, to w większości prawdziwi pasjonaci muzyki, poszukujący wciąż nowych inspiracji, wyrażający siebie poprzez grane utwory. Film pokazuje także potrzebę miłości i ogromną tęsknotę za bliskością. Rozmowy osób z niepełnosprawnościami o marzeniach, o założeniu rodziny, przyszłości, przeplatane próbami zespołu, stworzyły bardzo ciepły, radosny klimat filmu. Zachęcamy do obejrzenia go, a także posłuchania zespołu „Tolerancja”.

Kolejnym filmem o filozoficznym wymiarze, zaproponowanym koszalińskiej publiczności był fabularyzowany dokument Jana Matuszyńskiego Deep Love. Obraz opowiadający historię rekonwalescencji i powrotu do życiowej pasji prawnika i ekonomisty, ale przede wszystkim profesjonalnego pływaka Janusza Solarza gościł wcześniej na ekranach telewizji HBO. Równie istotnym zagadnieniem podjętym w filmie są dzieje relacji bohatera z jego partnerką życiową, Joanną Heretą. Dzieła nie można uznać za apoteozę bezkompromisowego dążenia pasjonata nurkowania do powrotu pod morskie głębiny, za cenę śmiertelnego wręcz zagrożenia. Reżyser stawia pytania o granice nie tylko ryzyka, ale również egoizmu, odpowiedzialność za partnera, sens „igrania z losem”. Nie daje przy tym prostych odpowiedzi, ani recept. Świadomość dramatyzmu i złożoności sytuacji, jaką widzimy na ekranach znalazła odzwierciedlenie w pytaniach widzów podczas spotkania z bohaterami filmu, jaki odbył się tuż po projekcji. Chwała organizatorom festiwalu za stworzenie przestrzeni do osobistej rozmowy z protagonistami dokumentu i jego reżyserem.

O innym zwycięstwie opowiada dokument Anety Kopacz Joanna, który miał swoją premierę podczas ubiegłorocznej edycji poznańskiego festiwalu Transatlantyk. To poetycka opowieść o mentalnym zwycięstwie Joanny Sałtygi, szerzej znanej jako blogerka Chustka nad śmiertelną chorobą nowotworową. W filmie spotykają się świadome odchodzenie bohaterki i „zieleniące się” dopiero dzieciństwo jej syna. Obserwować można także dojrzałą miłość Joanny i jej partnera, wkomponowaną w sytuację ostateczną. Dla mnie, to także film o dojrzałym rodzicielstwie i partnerskiej relacji z dzieckiem. Propozycja młodej reżyserki unika nachalności, epatowania cierpieniem, nienaturalnej metafizyki. Jest niczym miłoszowska Piosenka o końcu świata...

Tematem przewodnim tegorocznej edycji festiwalu były „podróże bez granic”. Jest to zagadnienie ważne, podróż jednak coraz częściej staje się nie tylko wyborem podjętym w imię samorozwoju, ale i życiową koniecznością. Dobór gości także trzeba uznać za przedni – goście festiwalu mogli poznać m.in. pasjonatkę nurkowania Angelikę Chrapkiewicz-Gądek, sportowca i uczestnika wyprawy na Kilimandżaro Krzysztofa Głombowicza i Rafała Grzęzlikowskiego, które rowerem przemierzał turystyczne szlaki Słowacji i Węgier śladami zamkowych ruin. Ponadto, można było spotkać się z ubiegłoroczną Miss Polski na Wózku, Olgą Fijałkowską oraz wysłuchać bardzo energetycznego koncertu zespołu Na Górze (marynary fruwały!). W autobusach MZK odbywał się natomiast happening Ty, Ja, MuZyKa. Grupa muzyków, ubrana w eleganckie stroje, rozweselała mieszkańców, inscenizując grę na instrumentach i zapraszając do udziału w festiwalowych wydarzeniach.

Festiwalowi udało się „rozkwitnąć” na znaczny obszar kraju; może warto byłoby więc pomyśleć o osobach, którym trudno wyjść z domu i – wzorem poznańskiego „Wyścigu Jaszczurów” udostępnić większą liczbę filmów w cyberprzestrzeni? Byłoby to ważne zwłaszcza, skoro – jak udowodniliśmy w specjalnym raporcie przed dwoma laty – wiele miejsc w kraju, gdzie odbywają się pokazy, nie jest dostępnych architektonicznie. W przypadku plenerowych punktów festiwalowego programu, warto byłoby zadbać o taką organizację przestrzeni, by osoby stojące nie zasłaniały siedzącym na wózkach całej sceny.

Ale dość już krytyki. Przede wszystkim – dziękujemy! Mam nadzieję, do zobaczenia za rok!

ŁUKASZ ORYLSKI

REDAKTOR NACZELNY PORTALU PION.PL

Werdykt Jury 11. Europejskiego Festiwalu Filmowego „Integracja Ty i Ja”, Koszalin 2014

Jury w składzie:

Mikołaj Jazdon (przewodniczący), Krzysztof Piotrowski,

Aneta Todorczuk-Perchuć, Marcin Kondraciuk

po obejrzeniu filmów biorących udział w konkursie na film fabularny (10 filmów), dokumentalny (19 filmów) oraz amatorski (6 filmów) jednogłośnie przyznało Nagrody Główne - Motyle 2014 i wyróżnienia Jury:

Wyróżnienie w kategorii film amatorski dla filmu „**Tajemnice zamku**” w reżyserii Warsztatów Terapii Zajęciowej z Legnicy i AKF „Laterna Magica” za czytelny efekt pracy zespołowej.

Wyróżnienie w kategorii film amatorski dla filmu „**Koty na skłoty!**” w reżyserii Warsztatów Terapii Zajęciowej z Rzadzowa, Anny Radeckiej i Wojciecha Retza za twórczą wyobraźnię.

„Motyl 2014” za najlepszy film amatorski przyznaje filmowi „**Kaczka dziwaczka**” w reżyserii Zespołu „Akacja-Animacja” ZSSSTO ze Szczecinka.

Wyróżnienie w kategorii film dokumentalny dla filmu „**Joanna**” w reżyserii Anety Kopacz (Polska) za umiejętność dyskretnego przekazania historii o przemijaniu i odchodzeniu.

Wyróżnienie w kategorii film dokumentalny dla filmu „**Nasza klątwa**” w reżyserii Tomasza Śliwińskiego (Polska) za odwagę przedstawienia osobistego dramatu o oryginalnej formie.

Wyróżnienie w kategorii film dokumentalny dla filmu „**Iskierka**” w reżyserii Wiesławy Piećko (Polska) za poruszającą opowieść o rodzicach dzieci z zespołem Downa.

Wyróżnienie w kategorii film dokumentalny dla filmu „**O rządach miłości**” w reżyserii Adeli Kaczmarek (Polska) za urzekającą plastycznie formę ukazania świata wewnętrznych przeżyć bohatera.

Wyróżnienie w kategorii film dokumentalny dla filmu „**Ustysz to!**” w reżyserii Soulaima El Khaldi (Holandia) za interesującą i przejmującą opowieść i integrowaniu światów ludzi słyszających i niesłyszających.

Wyróżnienie specjalne dla Joanny i Janusza, bohaterów filmów „**Deep Love**” w reżyserii Jana P. Matuszyńskiego (Polska) oraz „**Powrót**” w reżyserii Sylwii Michałowskiej za piękne świadectwo miłości i powracania.

Nagrodę publiczności film „**Kertu – miłość jest ślepa**” w reżyserii Ilmara Raaga (Estonia)

**„Motyl 2014” za najlepszy film dokumentalny film „Pozwól kochać, pozwól marzyć”
w reżyserii Moniki Nawrot oraz Dominika Górskiego (Polska).**

„Motyl 2014” za najlepszy film fabularny film „Chce się żyć” w reżyserii Macieja Pieprzycy (Polska).

Napędza nas **aktywność!**

Grupa Na Górze, w której skład wchodzi m.in. osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności i o której nie raz już pisaliśmy w „WóTeZecie”, zaangażowana jest obecnie w trzy projekty. Wszystkie są realizowane pod szyldem Stowarzyszenia Na Górze.

Archiwalne kadry wykonane podczas realizacji poprzednich teledysków Na Górze

Nad pierwszym z nich, zespół pracuje już od czerwca 2014 roku, a polega on na nagraniu płyty, której produkcja została sfinansowana w ramach społecznościowej zbiórki, poprzez serwis **Wspieramkulturę.pl**. Płyta, której roboczy tytuł to „Samotność”, ukaże się na przełomie października i listopada. Jeśli ktoś z Was nie uczestniczył w jej finansowaniu, a chciałby ją zdobyć (także eleganckie t-shirty!), wystarczy, że napisze e-mail na adres podany poniżej.

BEZ LITOŚCI

Drugi projekt, w który zaangażowani są członkowie grupy nosi tytuł „Bez litości”. Jego celem jest umożliwienie rozwoju artystycznego oraz promocja twórczości artystów z różnymi rodzajami niepełnosprawności – bezpośrednio muzyków uczestniczących w projekcie, a pośrednio (docelowo) także innych – zajmujących się różnorodną twórczością w całym kraju. Zespół nagra utwory dwóch polskich kultowych grup rockowych – „Centrałę” Brygady Kryzys i „Runął już ostatni mur między nami” Tiltu – co ważne, wspólnie z ich autorami: Robertem Brylewskim i Tomaszem Lipińskim! W Pile, czyli mieście, gdzie stacjonuje grupa Na Górze, odbędzie się też jej koncert z R. Brylewskim. Wszystkie informacje na temat wydarzenia dostępne są na facebookowym profilu zespołu: **www.facebook.com/NaGorze**. Również na tej stronie, pod koniec listopada będzie można usłyszeć wszystkie zarejestrowane w ramach projektu nagrania (oprócz wspomnianych dwóch aranżacji, grupa ma zamiar nagrać także jedną lub dwie piosenki autorskie). Projekt jest dofinansowany ze środków Programu Funduszu Inicjatyw Obywatelskich w ramach konkursu Mikrodotacji Wielkopolska Wiara, prowadzonego przez Centrum PISOP.

KRĘCIMY TELEDYSKI!

W końcu trzeci realizowany przez nas projekt, to „Teledysk dzieci i młodzieży z trzech wsi”. Przygotuje go grupa dzieci i młodzieży z trzech różnych środowisk – Szkoły Podstawowej i Publicznego Gimnazjum w Miasteczku Krajeńskim, Zespołu Szkół Centrum Kształcenia Rolniczego w Brzostowie (osoby pełnosprawne) oraz mieszkańcy Domu Pomocy Społecznej w Rzadkowie (osoby z różnymi rodzajami niepełnosprawności). Teledysk zostanie zrealizowany przy technicznej pomocy ekipy filmowej, a pokazywać będzie w artystyczny i symboliczny sposób społeczne problemy osób z różnorodną niepełnosprawnością. Równocześnie będzie prezentował potencjał tych osób i promował w szerokim społeczeństwie pozytywne postawy w stosunku do osób z niepełnosprawnościami. Warto dodać, że projekt ten jest współfinansowany ze środków PFRON, będących w dyspozycji Samorządu Województwa Wielkopolskiego.

Teledysk będzie kręcony w kilku lokalizacjach – we wsiach, w których położone są wymienione wyżej szkoły i DPS, a także w Pile i w Poznaniu.

Uwaga! Jeśli ktoś z Was chciałby zaistnieć w tym wydarzeniu, to może się zgłosić pisząc e-mail na adres: **g.nagorze@gmail.com** – z podaniem swego numeru tel., wyborem miasta i możliwymi godzinami dostępności w dzień powszedni i w weekend.

O efektach prac nad teledyskiem poinformujemy w kolejnym numerze WóTeZetu.

WOJCIECH RETZ

Zdjęcia pochodzą z realizowanego w 2005 r. teledysku do utworu „Poranna piosenka”, który można obejrzeć na You Tube.
autorzy zdjęć: František Vlček, Marcin Maziarz

Twórcy „Klanu” **przetłumaczyli temat tabu**

Paweł Biegun

Z Piotrem Cyrwusem, aktorem filmowym i teatralnym rozmawia Bartosz Szpurek

Przez wiele lat wcielał się pan w postać ojca osoby z niepełnosprawnością intelektualną w telenoweli „Klan”. Czy wcześniej – w osobistych kontaktach, poza planem filmowym obcował pan z osobami niepełnosprawnymi?

Tak... Wielokrotnie. Mam w rodzinie kilka osób z różnym stopniem niepełnosprawności. Te kontakty pozwoliły mi dobrze przygotować się do pracy w serialu Pawła Karpińskiego.

Telenowela „Klan” jest pierwszą produkcją filmową w historii polskiej kinematografii, w której jednym z ważniejszych wątków jest życie codzienne rodziny wychowującej niepełnosprawnego syna. Z perspektywy upływu czasu można postawić tezę, że twórcy serialu otworzyli osobom z niepełnosprawnością furtkę do świata show biznesu w którym przede wszystkim brylują osoby zdrowe, nazywane celebrytami...

Wprowadzenie do scenariusza postaci z niepełnosprawnością było strzałem w dziesiątkę. Twórcy serialu, a także Piotr Swend – przetłumaczyli temat tabu. Myślę, że za jakiś czas Piotr Cyrwus i Klan zniknie z anteny – to postać Macieja Lubicza będzie przypominała w niejednym artykule prasowym czy programie telewizyjnym.

Czego nauczył się pan od Piotra?

Bycia prawdziwym, autentycznym. Piotr niczego nie udaje, jest sobą – także wtedy, kiedy gra.

Kreowana przez pana w telenoweli „Klan” postać Ryszarda Lubicza została jakiś czas temu uśmiercona. Wiele osób nie rozgranicza często życia zawodowego od prywatnego aktorów, o czym świadczą ich różne, nieprzewidywalne zachowania w miejscach publicznych. Z jakimi reakcjami pan się spotyka?

Reakcje są różne. Jedni chcą się popisać przed znajomymi... i krzyczą w moim kierunku – Rysiek! Inni podchodzą i mówią, że dobrze, że już nie gram w serialu, bo marnowałem w nim talent aktorski. Spotykam też osoby, które twierdzą, że po moim odejściu serial stracił na wartości. Opinie są podzielone.

Wielkie manewry wojskowe **uczestników WTZ w Polkowicach**

W dniach 10-11 czerwca 2014 r., 14 uczestników Warsztatu Terapii Zajęciowej w Polkowicach wraz z terapeutami wyjechało (po raz kolejny) na poligon wojskowy w Serbach pod Głogowem. Wydarzenie miało miejsce w ramach akcji „Bezpieczne zachowanie się podczas biwakowania”.

W poprzednim roku uczestnicy Warsztatu również mieli wyjątkową możliwość zaliczenia egzaminu z samodzielności oraz walki z własnymi słabościami. Już zaraz po przyjeździe na poligon uczestnicy wyprawy musieli wsiąść do wojskowego pojazdu, który zawiózł ich na docelowe miejsce akcji. Następnie, przy wsparciu żołnierzy z IV Batalionu Inżynieryjnego w Głogowie, samodzielnie rozbili obozowisko, które na dwa dni stało się ich miejscem schronienia i walki o przetrwanie! Dodajmy – to był dopiero początek niezwykle wyczerpujących i ekstremalnych zadań w terenie...

Upalna pogoda sprawiła, że zaplanowane działania wojskowe były jeszcze trudniejsze i wymagały od osób z niepełnosprawnościami wykrzesania głęboko ukrytych pokładów siły oraz energii. Poza nocną wartą i przeprawą przez ciemny las, gdzie przy wsparciu Grupy Rekonstrukcyjnej ATeGROM Polkowice, uczestnicy uczyli się odczytywać znaki świetlne, zdobywać pożywienie i wodę, musieli także zmierzyć się z własnymi lękami i poznać granice własnej wytrzymałości. Uczyli się maskować pod okiem Komendy Powiatowej Policji w Polkowicach, a także poznali topografię terenu, która jest niezbędna do walki o przetrwanie. Nie jeden raz zmęczenie i zniechęcenie dawało o sobie znać, ale zaraz okazywało się, że po każdym kryzysie następuje wzmocnienie i idzie się dalej do przodu!

Akcja w której uczestniczyliśmy ma na celu wzmocnienie u naszych osób z niepełnosprawnościami poczucie odpowiedzialności za siebie i innych, usamodzielnienie się, a także pokazanie, że niepełnosprawność nie jest przeszkodą na drodze do realizacji własnych marzeń i pragnień. Udział w wydarzeniu stanowi kontynuację długotrwałej rehabilitacji społecznej, która wynika z działalności Warsztatu – mówi kierownik placówki, Edyta Pędzisz.

Uczestnicy wrócili z wyprawy bardzo zmęczeni, ale satysfakcja z tak dużego osiągnięcia zrekompensowała ból mięśni. Poza tym sami udowodnili, że potrafią dać z siebie ogromnie dużo.

Serdecznie dziękujemy organizatorom i wszystkim jednostkom wojska i policji za pomoc i wsparcie!

AGNIESZKA KANIEWSKA
WTZ W POLKOWICACH

Uczestnicy WTZ z Polkowic przeszli prawdziwy sprawdzian wytrwałości i samodzielności

Integracyjne i artystyczne **Łazy**

Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym Koło w Koszalinie w dniach 10-12 września br. zorganizowało XII Ogólnopolskie Integracyjne Warsztaty Artystyczne pod hasłem „W morzu aktywności morze nadziei...” które odbyły się pod Honorowym Patronatem Małżonki Prezydenta RP Pani Anny Komorowskiej w nadmorskiej i niezwykle malowniczej miejscowości Łazy.

W marynistycznej atmosferze zacisznej nadmorskiej miejscowości, w otoczeniu wydm i szumu morza spotkali się uznani artyści oraz aktywni twórcy nieprofesjonalni - podopieczni Warsztatów Terapii Zajęciowej, Domów Pomocy Społecznej, Środowiskowych Domów Samopomocy, Ośrodków Rehabilitacyjno-Edukacyjno-Wychowawczych, Specjalnych Ośrodków Szkolno Wychowawczych oraz członkowie stowarzyszeń z całej Polski. Zaproszeni goście mieli możliwość aktywnie uczestniczyć w różnych warsztatach: malarskich, fotograficznych, tanecznych, teatralnych, muzycznych a także dziennikarskich, marynistycznych, edukacyjnych, relaksacyjnych, tworzenia ozdób z kamienia oraz innych twórczych zajęciach zapewnionych przez organizatora.

NAJWAŻNIEJSZE ZADANIE – KOMUNIKACJA

Najważniejszym przesłaniem, jakie przyświeca Warsztatom, jest komunikacja osób z niepełnosprawnościami oraz sprawnych, których łączy podobna wrażliwość na piękno i postrzeganie rzeczywistości poprzez sztukę.

Wydarzenie obfitowało w różnorodne działania integrujące profesjonalnych i nieprofesjonalnych artystów. Było także okazją do prezentacji osiągnięć i dokonań artystycznych oraz do wspólnej pracy warsztatowej, której pokaz efektów stanowi kulminację tego wydarzenia.

Na imprezę, odbywającą się pod honorowym patronatem Małżonki Prezydenta RP Anny Komorowskiej, przyjechało ponad 300 osób z różnymi niepełnosprawnościami, dla których sztuka pełni ważną rolę w życiu – w tym liczna grupa uczestników warsztatów terapii zajęciowej, domów pomocy społecznej, środowiskowych domów samopomocy, ośrodków rehabilitacyjno – edukacyjno - wychowawczych, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, członków stowarzyszeń oraz uznanych artystów i specjalistów z zakresu arteterapii.

W tegorocznych warsztatach wzięło udział ponad 30 placówek. Przyjechali oni z Ogrodniczek, Grudziądza, Giżycka, Brus, Miszewa, Mirosławia, Wroniek, Dębicy, Nowej Woli, Elbląga, Kołobrzegu, Polic, Gdańska, Płocka, Koszalina, Nowych Bielic, Sianowa, Żydowa i Warnina.

Formy przestrzenne z wikliny. Prezentacja dorobku
WTZ nr 1 z Koszalina

Warsztaty malarstwa olejnego

BOGATA OFERTA

Uczestnicy Warsztatów otrzymali, w tym roku wyjątkowo szeroki, wachlarz możliwości wyrażania swych emocji poprzez sztukę. Mieli możliwość wzięcia aktywnego udziału w warsztatach malarskich (w tym techniką olejną), fotograficznych, tanecznych, teatralnych, muzycznych a także dziennikarskich, radiowych, marynistycznych, edukacyjnych z zakresu fizyki i chemii, relaksacyjnych, warsztatach wizerunku i wizażu, tworzenia ozdób z kamienia oraz innych twórczych zajęciach specjalnie dostosowanych do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnościami. Podczas warsztatów organizatorzy starali się przybliżyć gościom tematykę morską: przy ognisku zagościły szanty, a podczas warsztatów marynistycznych można było nauczyć się wiązania specjalistycznych węzłów.

Znaczącym punktem programu imprezy była konferencja pod hasłem „Aktywni w życiu, aktywni w pracy”, której celem było promowanie dobrych praktyk Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób Upośledzonych Umysłowo Koło w Koszalinie, w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnością intelektualną na otwartym rynku pracy.

Elementem, który wzbudził ogromne zainteresowanie uczestników było pięć interaktywnych namiotów tematycznych, w których osoby z niepełnosprawnościami miały możliwość zaprezentowania swoich szczególnych osiągnięć i sukcesów, a także podzielenia się swoją wiedzą i umiejętnościami z innymi osobami, przybyłymi w tym czasie do Łazów.

Dużym powodzeniem cieszyły się warsztaty edukacyjne, których celem było pokazanie zjawisk chemicznych, fizycznych i meteorologicznych na podstawie efektownych doświadczeń.

Dla kogo te piękne puchary...?

ZNALEŹĆ WŁASNE MIEJSCE W ŻYCIU

Warsztaty dały wszystkim szansę wszechstronnego rozwoju – dla osób z niepełnosprawnościami jest to krok w kierunku „normalnego” życia i traktowania na równi z innymi ludźmi. Natomiast dla profesjonalnych artystów i wolontariuszy była to ważna nauka tolerancji i szacunku dla godności każdego człowieka. Wszystkim uczestnikom dały szansę zdobycia nowych doświadczeń oraz poczucia akceptacji i przynależności do społeczeństwa.

Dla osób z różnymi dysfunkcjami sztuka jest często jedyną szansą odnalezienia własnego miejsca w życiu.

Efektom Warsztatów jest wiele ciekawych prac, a sam proces tworzenia spowodował mnóstwo radości i przyniósł ogrom satysfakcji uczestnikom. Wielu odkryło w sobie twórczy potencjał i nieodkryte dotąd talenty!

GRAD NAGRÓD

Na koniec garść ważnych informacji – zdobywcą pucharu dla autora najlepszej pracy powstałej podczas Warsztatów, który ufundowała Małżonka Prezydenta RP, Pani Anna Komorowska został Artur Chmiąła z DPS Nowe Bielice.

Starosta Powiatu Koszalińskiego, Roman Szewczyk ufundował puchary za najlepsze prace malarskie techniką olejną. Laureatami w tej konkurencji zostali: Piotr Majchrzak – WTZ nr 1 Koszalin, Sylwester Pac – DPS Nowe Bielice oraz Agnieszka Stelmach – WTZ Dębica.

Puchary ufundowane przez Wójta Gminy Mielno – Panią Olgę Roszak-Pezala w kategorii – „Mały artysta” zdobyli: Wojciech Bomba, Katarzyna Guzowska i Patryk Dróżdź z Ośrodka Rehabilitacyjno-Edukacyjno-Wychowawczego Koszalin.

W kategorii „Prace przywiezione” o temacie ... „W morzu wyobraźni ...” puchary ufundował Wójt Gminy Mielno, Ryszard Osiowy. Zdobyły je zespoły z WTZ Mirosław, WTZ Nowa Wola oraz WTZ Police.

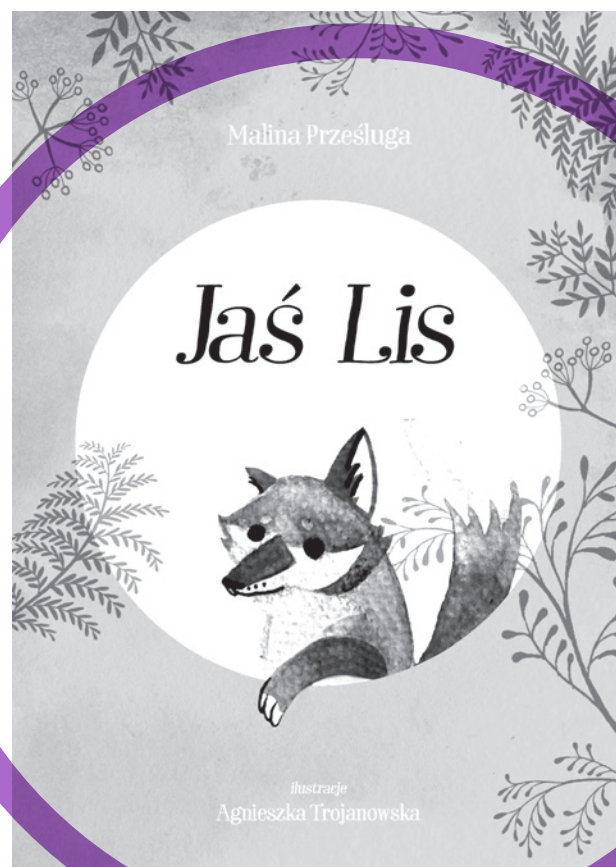
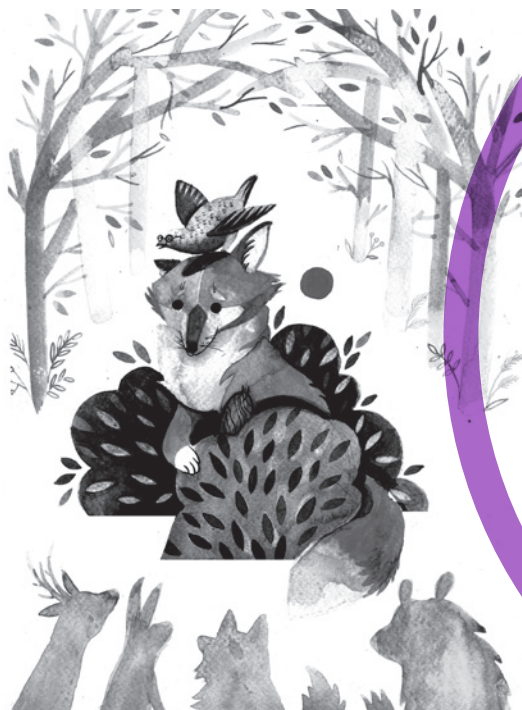
Puchary za najlepsze zdjęcia powstałe podczas warsztatów fotograficznych ufundował Wójt Gminy Manowo, Roman Kłosowski. Powędrowały one do Anny Madura z WTZ Bobrowa Wola, Anny Szotko z WTZ Ogrodniczki oraz Janusza Nogacz z WTZ Wronki.

Ogólnopolskie Integracyjne Warsztaty Artystyczne organizowane cyklicznie przez koszalińskie Koło Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych, stanowią niezwykle wydarzenie artystyczne, na stałe osadzone w krajobrazie kulturalnym Koszalina. W tym roku obfitowały w różnorodne zdarzenia integrujące w twórczym dziele profesjonalnych i nieprofesjonalnych artystów. Były jednocześnie okazją do prezentacji osiągnięć i dokonań artystycznych oraz do wspólnej pracy warsztatowej. Serdecznie wszystkim gościom i wspierającym nas instytucjom dziękujemy!

EWA CYNGIEL

KOORDYNATOR PROJEKTU, KIEROWNIK WARSZTATU TERAPII ZAJĘCIOWEJ NR 2 W KOSZALINIE

Jaś Lis w przedszkolach

Wielkopolskie Forum Organizacji Osób z Niepełnosprawnościami od kilku lat prowadzi kampanię na rzecz edukacji włączającej „Uczmy się razem żyć”. Jej celem jest z jednej strony zwiększenie liczby dzieci z niepełnosprawnościami, uczęszczających na zajęcia do szkół ogólnodostępnych (gdzie mogą integrować się z pełnosprawnymi rówieśnikami), z drugiej zmiana negatywnego podejścia do osób z niepełnosprawnościami w naszym społeczeństwie.

W 2014 roku w ramach projektu „Uczmy się razem żyć – taki mały, taki duży!” przygotowano całkowicie nowy scenariusz warsztatów edukacyjnych, prowadzonych tym razem w wielkopolskich przedszkolach. W trakcie warsztatów maluchy poznają Marka, chłopca z dziecięcym porażeniem mózgowym, poruszającego się na wózku, oraz jego pełnosprawnego kolegę Maxa. Warto dodać, że Marek i Max to... lalki, animowane przez parę znakomitych aktorów: Elżbietę Węgrzyn i Michała Kocurka. Dzięki udziałowi w warsztatach dzieci poznają specyfikę niepełnosprawności, często zaprzyjaźniają się z Markiem, widząc w nim przede wszystkim fajnego chłopca, a nie osobę z niepełnosprawnością.

Organizatorzy w ramach tegorocznego projektu wydali książeczkę z bajką integracyjną „Jaś Lis”, napisaną specjalnie na tę okazję przez Malinę Prześlugę, z pięknymi ilustracjami Agnieszki Trojanowskiej (próbkę jej talentu możecie zobaczyć obok). Książeczka trafi do wszystkich wielkopolskich przedszkoli, gdzie będzie prezentowana dzieciom, ale także ich rodzicom.

Książeczka będzie dostępna dla każdego do pobrania w wersji PDF ze strony www.dzieciakizpodworka.pl.

Skrzynia **Władcy Piorunów**

24 września 2014 r. na rynku wydawniczym ukaże się nowa książka Marcina Kozioła pt. „Skrzynia Władcy Piorunów. Detektywi na kółkach”. To pierwsza polska powieść, której bohaterem, a właściwie bohaterką jest osoba niepełnosprawna.

– To nie jest książka dla niepełnosprawnych, o niepełnosprawnych. Chodziło mi o to, żeby uczynić tę niepełnosprawność po prostu naturalnym elementem świata. Taki postawiłem sobie cel pisząc tę powieść – mówi Marcin Kozioł.

„Skrzynia władcy piorunów. Detektywi na kółkach” to powieść przygodowo-fantasy dla młodzieży. Czternastoletnia Julia poruszająca się na wózku i labrador Spike vel Biszkopt, pies asystujący, zostają wpłątani w intrygę, która pozwala dziewczynce zrealizować marzenie o byciu detektywem.

Kiedy w niejasnych okolicznościach znika ojciec jej przyjaciela, bohaterowie rozpoczynają poszukiwania i trafiają na ślad zabytkowej skrzyni oraz tajemniczej organizacji teslariuszy.

Współczesna akcja splata się z historią rozpoczynającą się ponad 150 lat wcześniej w dniu narodzin Nikoli Tesli. Niemał wszystko, co dotyczy dzieciństwa i dorosłego życia wynalazcy, nawet jeśli brzmi zupełnie fantastycznie, oparte jest na faktach.

– To naprawdę fantastyczna historia... Nie słyszałem o innej powieści przygodowej dla młodzieży, której głównymi bohaterami byłiby: osoba na wózku i jej pies asystujący. Poza tym ta historia po prostu wciąga. Dan Brown dla młodzieży – ocenia powieść Marcina Kozioła, Marek Sołtys, prezes Fundacji Towarzystwo Przyjaciół Szalonego Wózkowicza. I dodaje – Ta powieść może pomóc w zmianie wizerunku osób z niepełnosprawnością, a nawet nieść pomoc psychiczną dzieciom i młodzieży po wypadkach. Fragmenty zamierzamy czytać w szkołach i w szpitalach.

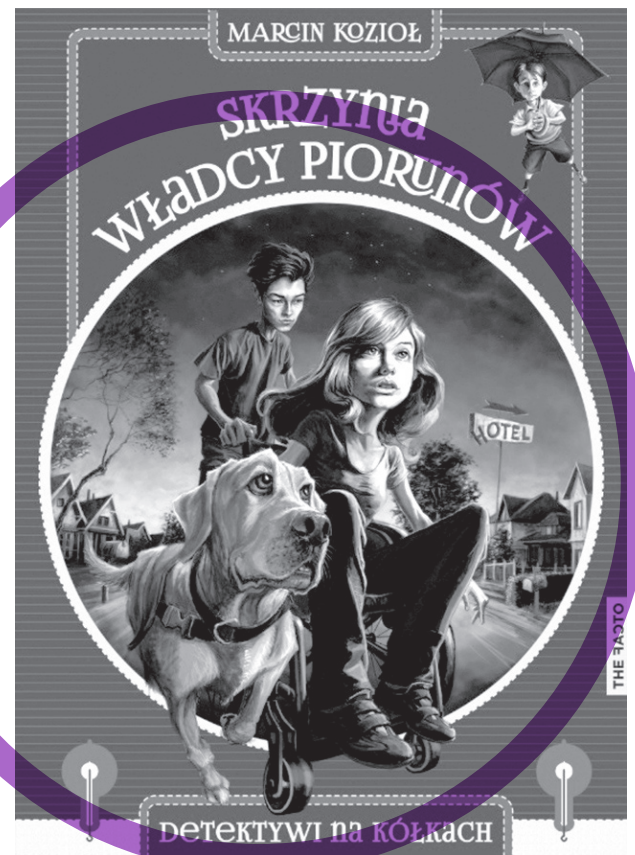
Marcin Kozioł urodził się w 1977 roku. Kiedy miał 16 lat zdobył magiczne stypendium i wyjechał do Szkocji, by uczyć się w Gordonstoun. Jak się okazało, trafił do miejsca, które było pierwowzorem Hogwartu, szkoły Harrego Pottera.

Spotkał na swojej drodze wiele niezwykłych osób. Choć nie potrafi tego robić, tańczył na kameralnym pokazie przed samą Królową Elżbietą II i o mały włos nie wpadł wprost w objęcia Jej Królewskiej Mości, wywołując przerażenie na twarzach agentów specjalnych.

Zapalony podróżnik. Zwiedził ponad 40 krajów.

Na co dzień ekspert mediów elektronicznych i marketingu.

Więcej informacji na temat publikacji na: www.detektywi-na-kolkach.pl

Praca dla osób z niepełnosprawnościami – codzienność czy wyzwanie?

Coraz więcej pracodawców poszukuje pracowników w grupie osób z orzeczeniem o niepełnosprawności. Właściciele przedsiębiorstw przekonują, że taki pracownik potrafi bardziej zaangażować się w swoje obowiązki, niż pełnosprawny pracownik. Poza tym możliwość pozyskania dofinansowania do zatrudnienia osoby z niepełnosprawnościami jest dla pracodawców kolejną zachętą do szukania kadry w tej grupie społecznej.

Mimo, że czas pracy osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym i umiarkowanym nie może przekroczyć 7 godzin na dobę i 35 godzin w tygodniu, nie powoduje to obniżenia wysokości wypłacanego im wynagrodzenia. Warto zauważyć, że skrócony czas pracy nie obniża ich wydajności i skuteczności w wykonywanych obowiązkach. Przeciwnie – może pozytywnie wpłynąć na wzrost efektywności wykonywanych czynności.

Zanim jednak niepełnosprawny uzyska zatrudnienie musi dobrze się przygotować do samego procesu poszukiwania pracy. Niezbędne jest nie tylko przygotowanie dokumentów aplikacyjnych, czy nienaganny wygląd, ale przede wszystkim wiedza na temat tego, jakimi kanałami obecnie można i warto poszukiwać pracy oraz nacisk na rozwój umiejętności i poszerzanie kwalifikacji.

– Zależy nam na usprawnieniu procesu wchodzenia osób z niepełnosprawnościami na otwarty rynek pracy, w tym na realnym pozyskaniu zatrudnienia i jego utrzymaniu przez osoby z każdym rodzajem niepełnosprawności. Dlatego oferujemy kompleksowe wsparcie psychologa, doradcy zawodowego i asystenta pracy – mówi Aleksandra Jagodzińska z Wielkopolskiego Forum Organizacji Osób z Niepełnosprawnościami. – Stworzyliśmy wyjątkową ofertę mającą na celu poszerzanie kwalifikacji, a docelowo pozyskanie zatrudnienia, skierowaną do bezrobotnych mieszkańców 11 gmin powiatu poznańskiego w wieku 15-30 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym i znacznym. W ramach Ośrodka Aktywizacji Zawodowej zamierzamy nie tylko poszerzać zasoby beneficjentów, ale także informować przedsiębiorców o korzyściach wynikających z zatrudniania osób z niepełnosprawnościami – kończy Jagodzińska.

WIFOON zaprasza wszystkie osoby zainteresowane aktywizacją zawodową do bezpośredniego kontaktu:

ul. Bukowska 27/29 w Poznaniu

nr tel: 61 823 47 91

e-mail: oaza@wifoon.pl

www.wifoon.pl

Nasz powiART

Wernisaż prac
podopiecznych Warsztatów Terapii Zajęciowej
Stowarzyszenia „Pokochaj mnie”

11 WRZEŚNIA 2014
GODZ. 17.00
GALERIA FOYER

ARANŻACJA WYSTAWY
JERZY KOZŁOWSKI

PATRONAT
STAROSTA POWIATU WODZISŁAWSKIEGO
TADEUSZ SKATUŁA

TEATR ŚLĄSKI
IM. ST. WYSPIAŃSKIEGO W KATOWICACH
MA ZASZCZYT ZAPROSİĆ
NA WYSTAWĘ PRAC PODOPIECZNYCH
WARSZTATÓW TERAPII ZAJĘCIOWEJ
STOWARZYSZENIA „POKOCHAJ MNIE”

Nasz powiART

Sztuka rodzi się z pasji. I ten powód jest wystarczający, by kolejny sezon wystaw w Teatrze Śląskim zainaugurować nietypowo i szczególnie. 11 września w przestrzeni Galerii Foyer zaprezentowane zostaną prace graficzne, które powstały w czasie zajęć prowadzonych przez Bractwo Osób Niepełnosprawnych Związku Górnośląskiego w Gorzycach. Dzieła wykonane są techniką mieszaną, łączącą collage, druk wypukły, rysunek i cyfrową obróbkę fotografii. Opiekę artystyczną nad działaniami grupy objął dr hab. Franciszek Nieć.

Wystawa w teatrze to kolejne z artystycznych działań z cyklu „Teatr bez granic”. W minionym sezonie przygotowaliśmy spektakle z audiodeskrypcją i tłumaczone na język migowy, by umożliwić korzystanie z oferty teatralnej osobom z niepełnosprawnościami. Warto pamiętać, że dla widzów niedosłyszących w Teatrze dostępne są bezprzewodowe aparaty i słuchawki wspomagające odbiór wybranego spektaklu.

„We współczesnej sztuce na nowo definiujemy granice, które wyznaczają nowy układ tych form, które tradycyjnie wiązane są z dziełem sztuki. Tam zaś gdzie pojawia się nowa forma, z reguły ujawnia się również nowa treść. A zatem rolą artysty jest przede wszystkim tworzenie, a nie odtwarzanie.

Artysta powołuje do życia świat całkiem nowy. Zaprasza do niego nas jako odbiorców. Próbuje nawiązać z nami dialog. W przypadku prac artystów niepełnosprawnych, dialog ten ma wymiar szczególny. Są oni bowiem wyjątkowo szczerzy w swoich emocjach i w szczególny sposób wolni od wszelkich rygorów formalno-warsztatowych...”

Dr hab. Franciszek Nieć

Nasza Galeria

Galeria „tak” (placówka Stowarzyszenia Na Tak) prezentuje najnowsze prace Justyny Matysiak. Niezwykłe, czasem dosłowne, innym razem enigmatyczne teksty otwierają całe pole interpretacyjne, stanowiąc wraz ze znakiem, strojem „modele kobiece”, przywoływane w obrazach przez artystkę. Wszystkie one są poszukiwaniem piękna, jego wyobrażenia oraz miłości.

Kobieta smutna
Nie ma faceta

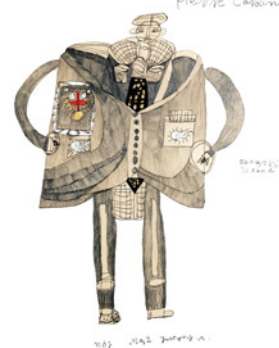
BĘDĘ LALKĄ BARBI &
Jeszcze ja & Justyna

Stośca
Umiechu
kolos osse
kobieta smutna
Jm

Placówka

Justyna Matysiak, urodzona w 1979 roku w Poznaniu. Mieszka z rodziną w Przeźmierowie, koło Poznania.

Od wielu lat związana jest z Warsztatem Terapii Zajęciowej "Krzemień" oraz z Galerią „tak”, która wytypowała jej prace na Triennale INSITA, organizowane w Słowackiej Galerii Narodowej w Bratysławie, gdzie artystka zdobyła Grand Prix Insita 2007.

Stopniowo w centrum jej zainteresowań pojawiła się kobieta – Justyna Matysiak, wraz ze wszystkimi jej pragnieniami i marzeniami. Pierwsze tego typu prace powstały w Galerii „tak”, gdzie artystka tworzy, od 2008 roku.

RED

(NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW GALERII „TAK”)

Ośrodek Aktywizacji Zawodowej

szansą na zatrudnienie
osób z niepełnosprawnościami!

OFERUJEMY:

**DORADZTWO
I PORADNICTWO ZAWODOWE**

PORADNICTWO PSYCHOLOGICZNE

**WARSZTATY AKTYWNEGO
POSZUKIWANIA PRACY**

**SZKOLENIA PODNOSZĄCE
KWALIFIKACJE ZAWODOWE**

POŚREDNICTWO PRACY

JEŻELI:

mieszkasz w powiecie poznańskim, na terenie
gmin: Czerwonak, Dopiewo, Kleszczewo,
Komorniki, Kostrzyn, Kórnik, Mosina, Rokietnica,
Suchy Las, Swarzędz i Tarnowo Podgórne,

posiadasz orzeczenie o umiarkowanym
lub znacznym stopniu niepełnosprawności

jesteś osobą bezrobotną lub nieaktywną
zawodowo

masz 15-30 lat

**TEN PROJEKT
JEST DLA CIEBIE!**

**ZAPRASZAMY
DO KONTAKTU**

**Wielkopolskie Forum Organizacji
Osób z Niepełnosprawnościami**
ul. Bukowska 27/29, 60-501 Poznań
tel: 61 823 47 91 e-mail: oaza@wifoon.pl

www.wifoon.pl

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

